

HISTORIE

FBC LIBEREC

Co jsme si přichystali:

• Začátky florbalu v Liberec	1
• Rozvoj dívčího florbalu v Liberci	2
• První zápasy v nejvyšší soutěži	3-4
• Zrození nových týmů v Liberci	5-6
• První mládežnická družstva	7
• Junioři FBC Liberec hrají první zápasy	8-9
• Nové tisíciletí přineslo nejvyšší soutěž i zápasy v nižší lize	10-11
• Srdce bojovníka tluče v Liberci	12-13
• Obhajoba titulu	14-15
• Nejtěsnější zisk mistrovského titulu	16-17
• Cizinci v FBC Liberec	18-19
• Stříbrná éra juniorek FBC Liberec	20-21
• Nejlepší sezóna v historii mužů FBC Liberec	22
• Nejblíže k vítězství v play-off	23
• Dvojnásobný zlatý triumf juniorek	24
• Rozvoj mládežnických týmů FBC Liberec	25-26
• Mistři play-down sestupují	27
• Zpátky v Tipsport Superlize	28-29
• Úspěšní starší žáci FBC Liberec	30-31
• První utkání v Home Credit Aréně	32
• Desetigolový zázrak Adama Balatky	33
• Zlaté dorostenky překvapily starší soupeřky	34
• Finálové drama se stříbrným koncem	35-36

Historie florbalu v Liberci se datuje od roku 1994, kdy parta nadšenců hokejbalu byla znechucena situací v Liberci a již nechtěla dělat sport bez žádné podpory ze strany města. Díky reportáži o prvním ME ve florbale, kterou viděl Tomáš Erben v televizi, se rozhodl založit první liberecký florbalový klub. Právem ho můžeme označit jako „náčelníka florbalu“ v Liberci.

„Nikde jinde nás nechtěli pustit, protože bychom jim zničili podlahu.“

Začátky libereckého florbalu by se daly označit za velmi krušné časy. Mezi hlavní problémy patřilo dlouhodobé hledání haly, kam by florbalisty pustili. *„První hodiny na hale jsme ukořistili na ZŠ v Králově Hájí. Nikde jinde nás nechtěli pustit, protože bychom jim zničili podlahu,”* popisuje hledání vhodné haly Tomáš Erben.

Těžké bylo i hledání správného vybavení. *„První florbalky jsme koupili od Romana Slavíka na legendárním Czech Open. Byly to kultovní Fiberky od značky Unihoc.“*

„První turnaj jako registrovaní jsme odehráli v 2. lize v Čelákovících. Pamatuji si, že jsme za tři zápasy o víkendu dostali víc jak 30 dvouminutových trestů a pořád jsme se vztekali a naříkali, co to hrajeme za sport, když nic nemůžeme,” směje se Tomáš Erben při pomýšlení na první turnajové zkušenosti. Florbal v roce 1994 byl ještě ryze nekontaktní sport.

„Jsem moc rád, že mě kluci z Crazy Boys Hanychov (hokejbalový tým) podpořili a následovali. Díky jménům Christian, Košek, Bakoš, Martínek, Schlessinger a dalším nadšencům se podařilo vybudovat jeden z největších florbalových klubů v ČR,” ukončuje Erben svoje vyprávění o florbalových začátcích v Liberci.

„Díky jménům Christian, Košek, Bakoš, Martínek, Schlessinger a dalším nadšencům se podařilo vybudovat jeden z největších florbalových klubů v ČR.“

Rok 1995 byl významný tím, že proběhl první kontakt s ženským florbalem. Úvodní tréninky začaly probíhat od září téhož roku, kdy se spustil i první nábor. Tým „Crazy“ se tvořil velmi postupně, některé z holek hrály dokonce s kluky o rok dříve. Svě o tom ví i Radka Vondrová, za svobodna Nečasová. Ta se k florbalu dostala čirou náhodou. *„Původně jsem se chtěla přihlásit na šerm, ale nenašli jsme místo, kde se nábor konal. Za 14 dní mě oslavila učitelka Eva Vojtěchová, jestli nechci zkusit florbal,“* popisuje první zmínku o florbale.

„Byla jsem přijata, i když jsem se zúčastnila náboru se zlomenou nohou.“

„Byla jsem přijata, i když jsem se zúčastnila náboru se zlomenou nohou. Poté jsem dostala ránu pod pás od zakladatele klubu Tomáše Erbeny, který mi řekl, že stejně vzali všechny,“ směje se Radka Vondrová o prvních momentech, kdy se tvořil úspěšný florbalový celek Crazy girls FBC Liberec.

Radka Vondrová je pětinasobná mistryně ČR s Crazy Girls FBC Liberec a na krku jí viselo i jedno stříbro a jeden bronz z nejvyšší ženské ligy. Mezi úspěchy patří i několik účastí na PMEZ, kde se s Libercem umístila ve velké konkurenci na čtvrtém místě. K osobním úspěchům sama řadí své třináctileté působení v FBC Liberec a dvojnásobné vítězství v anketě florbalistka roku (2000 a 2001). *„Součástí týmu jsem byla od února 1995 až do roku 2008. K týmovým největším úspěchům patří jednoznačně první místo v české lize – v mém případě 5 let po sobě. Dále je to stříbrná medaile v české lize v roce 2006 a bronzová medaile v roce 1998. Na pohárech Mistrů evropských zemí jsme se bohužel nedokázaly umístit nikdy lépe než na čtvrtém místě,“* vzpomínala Radka na svoji bohatou kariéru v roce 2014.

Čas plynul, FBC Liberec se rozrůstalo o nové členy a otevřelo další florbalovou sezónu. Po loňském úspěšném ročníku se florbal v Liberci mohl chlubit tím, že v 1996 hrál mužský i ženský tým (Crazy Boys Liberec a Crazy Girls Liberec) nejvyšší soutěž v České republice.

Dle dochovaných informací z archivu Českého florbalu odehráli Crazy Boys svůj první zápas proti týmu FK Inpress Třeboň. Zápas nedopadl dle představ a muži si připsali první porážku. O jednu ze dvou branek se postaral dlouholetý hráč a trenér Tomáš Fiala. *„Přiznávám, že první gól v Třeboni si nepamatuji. Podle mě to musela být jediná branka v sezóně, protože jsem jich za celou kariéru moc nedal“.* O tom, jak probíhal první zápas se dochovala malá vzpomínka, kterou Tomáš Fiala stěží vytahuje z paměti. *„Jediná vzpomínka, kterou mám na tento zápas je nervozita, rozcvička s Tomášem Erbenem. Ta probíhala na ochozu haly, protože před námi se hrál zápas jiného sportu a na hale jsme měli asi 15 minut čas.“*

„V našem týmu vládlo velké nadšení a odhodlání soutěž udržet.“

Nicméně na první výhru tým nováčků nemusel dlouho čekat. V rámci druhého kola 1. florbalové ligy vyrazili na Vysočinu do Havlíčkova Brodu, kde se střetli s domácími Sharks. Po výhře 5:3 mohli slavit Crazy Boys první výhru v nejvyšší soutěži. Celkově si v sezóně připsali dalších 4 výhry, 5 remíz a 12 proher. Se ziskem 15 bodů skončili na nesestupovém 10. místě. *„Pro nás to byla první sezóna v nejvyšší soutěži, i když někteří hráči měli zkušenosti z předchozího roku z týmu TU Slavie Liberec. V našem týmu vládlo velké nadšení a odhodlání soutěž udržet,“* popisuje Tomáše Fiala známý v FBC Liberec pod přezdívkou „Půča“.

Při pomyšlení na Třeboň se Tomášovi vybavuje jedna velmi vtipná historka z let budoucích. „*Hráli jsme dva zápasy na Chodově, a právě v Třeboni. Neměli jsme dost aut a ani hráčů na tři pětky. Vymysleli jsme, že do nákladního prostoru dodávky dáme žíněнки z Kortky, abychom byli schopni vzít další hráče navíc. Při zápase v Třeboni jsme pak dokázali zlomit tři florbalky, takže na 9 hráčů jsme měli 6 holí. Při hře jsme si museli florbalky půjčovat a střídát podle toho, kdo kde hraje,*“ směje se Tomáš, který za FBC Liberec odehrál více jak 200 utkání. „*Problém nastal, když pravák Franta Christián byl vyloučený a musel mít na trestné lavici florbalovou hůl, vzal si levačku, kterých bylo samozřejmě víc. Do dalšího víkendu jsme měli za úkol sehnat nové hole, aby bylo s čím hrát,*“ zakončuje Půča, který stihl i dvě reprezentační utkání proti Německu.

„Problém nastal, když pravák Franta Christián byl vyloučený a musel mít na trestné lavici florbalovou hůl, vzal si levačku, kterých bylo samozřejmě víc.“

V tom samém roce odehrály svoji první sezónu v nejvyšší soutěži i Crazy girls FBC Liberec. Skončily na šestém místě. V této sezóně byly položeny základy pro velmi úspěšné období na začátku nového tisíciletí.

Severočeský tým se rozrůstal i o další týmy. V roce 1996 měla spatřit svět i další nová družstva s označením „B a C“. Velmi působný příběh vypráví i Vladimír Ježek, výrazná osobnost libereckého florbalu. Ten se dostal k florbalu skrz již dobře známou osobu Tomáše Erbeny, když se potkali na zápase Crazy girls FBC Liberec v roce 1995. *„Slovo dalo slovo a já zorganizoval turnaj, tenkrát hraný na hale Kord. Turnaje se zúčastnily 4 týmy: Slovan Liberec, FK Jablonec, Crazy Boys a Girls a tým novinářů, který jsem poskládal. Jak turnaj dopadl si nevzpomínám, co je důležité je, že z novinářského týmu se stal základ SKF Draci Liberec,“* popisuje Vladimír Ježek svoje první kontakty s florbaelem.

O rok déle, v roce 1996, již Tomáš Erben přihlašoval B tým a tým „draků“ si musel založit svůj vlastní klub. *„V té době to neprošlo, dokonce ani Tatran Střešovice neměl tři družstva. Tomáš Erben se myšlenky nechtěl vzdát a lobboval za nás. Na unii se ho zeptali, jak ta parta novinářů hraje a on odpověděl: „jako draci“. No a byli z nás Draci,“* popisuje velmi pěknou historku Vladimír Ježek. V tomto týmu hrál například dlouholetý hráč Honza Bělohávek, Radim Ježek nebo současný tiskový mluvčí Slovanu Liberec Lukáš Váňa.

„Za ten tým nastoupil, ještě hubený Jirka Hypš. Ten uměl střílet tak tvrdě, že ho nechtěl nikdo bránit.“

První turnaj Crazy Boys B a „Draků“ se odehrál v Tanvaldu. Tehdy se florbal hrál bezkontaktně a nováčci byli velmi přísně vylučováni. To se povedlo i Drakům. *„První utkání jsme odehráli snad celý ve čtyřech hráčích, ale dokázali jsme vybojovat remízu. Další zápas jsme dokonce vyhráli,“* vytahuje Ježek střípky z minulosti.

Při stejném turnaji se mělo uskutečnit i derby mezi celky z Liberce. *„Čekala nás společná noc a ráno jsme nastoupili proti Crazy Boys. Za ten tým nastoupil, ještě hubený Jirka Hypš. Ten uměl střílet tak tvrdě, že ho nechtěl nikdo bránit. Pamatuju si, že Jirka nám dal několik gólů a nakonec jsme prohráli, myslím 5:6,“* říká Ježek o prvním utkání.

„Dohodlo se, že Draci vyhrají, aby se alespoň jeden z celků zachránil. Vše se domluvilo, vyplnil se zápis.“

Tehdy hráli Draci a Crazy Boys Liberec B 3. ligu, velmi zajímavou historku vytahuje Ježek i ze závěru sezóny 1998/1999. *„Ta sezóna nebyla nic moc pro obě družstva. Poslední ligový turnaj měl být hrán na Harcově a oba celky měly nastoupit proti sobě. Dohodlo se, že Draci vyhrají, aby se alespoň jeden z celků zachránil. Vše se domluvilo, vyplnil se zápis. Naneštěstí se na zápas přišel podívat tým FC Astra. Zápas skončil kontumací, rozhodčí měl dále nějaké popotahovačky a pro Draky a Crazy Boys B to znamenalo sestup.“*

V sezóně 1997-1998 přišlo vedení klubu s myšlenkou založit první mládežnická družstva. *„Bylo na čase začít pracovat s mládeží, abychom si časem vychovali ty, kteří naše nadšení a zápal pro hru s děrovaným nesmyslem převzmou,”* popisuje Tomáš Erben, který poprvé prosadil myšlenku o vytvoření nových družstev.

„Byla to jediná větší hala v Liberci.“

Po peripetiích jsme našli náš nový domov v hale KORT. Ta leží v blízkosti gymnázia Jeronýmova a dlouhá léta byla využívána klubem FBC Liberec. *„Byla to jediná větší hala v Liberci,”* říká o obtížné situaci „náčelník“ Tomáš Erben.

„Nábor proběhl v několika základních školách, které jsme doslova oběhli. Museli jsme přinést florbalové hole a představit dětem florbal.“ Tento nový sport – hokej bez bruslí se dětem rychle zalíbil a už další rok se v Liberci začaly pořádat ve spolupráci s bývalým ČSTV dětské turnaje. *„V ulicích začala plastová revoluce a florbal se pro ohromný zájem dětí dostal na „black list“ mnohých renomovanějších sportů,”* popisuje rozvoj mládežnických kategorií Tomáš Erben.

„V ulicích začala plastová revoluce a florbal se pro ohromný zájem dětí dostal na „black list“ mnohých renomovanějších sportů.“

Sezóna 1999-2000 byla významná tím, že se poprvé představil i tým juniorů. Jedním z pamětníků z řad prvních juniorů je i Honza Jánský. „Pamatuji si, že to byl druhý ročník nejvyšší juniorské soutěže. My jsme tuto soutěž hráli poprvé. Trénoval nás Honza Havrda a když si vzpomenu na to, jaké to bylo, musely mu vypadat všechny vlasy, které měl.“

Juniorský celek v soutěži narazil i na další dva liberecké týmy. Soutěže se zúčastnili i SLAVIE TU Liberec a SFK Draci Liberec s trenérem Vladimírem Ježkem. „Menší rivalita tam samozřejmě byla, ale díky tomu, že jsme byli herně trochu odskočení, tak to pro nás nijak hrozné nebylo.“ Crazy Boys Liberec po konci sezóny figurovali na 7. příčce, další dva týmy z města pod Ještědem skončily na 10. a 11. místě.

„V té době se ještě liga hrála turnajovým způsobem. Při pomýšlení na některé zážitky si myslím, že je nemůžu ani publikovat. Pamatuji si, že jednou do Tanvaldu dorazil i Tatran Střešovice v čele s Jirkou Jakoubkem. Tu noc jsme ho vyspat opravdu nenechali,“ směje se bývalý asistent trenéra mužů Jan Jánský.

„Myslím si, že v roce 2018 je rozdíl mezi juniorskou soutěží a Tipsport Superligou daleko větší než tehdy.“

„V tomto roce hráli muži FBC Liberec 2. nejvyšší tuzemskou soutěž, v porovnání s juniorskou ligou to zas takový rozdíl nebyl. Myslím si, že v roce 2018 je rozdíl mezi juniorskou soutěží a Tipsport Superligou daleko větší než tehdy,“ dodává na závěr o juniorském týmu Honza Jánský, alias Bubák.

V této sezóně v týmu juniorů FBC Liberec figurovalo i jméno Milana Garčara, jednoho z nejlepších florbalistů ČR v historii. Ve své kariéře vyzkoušel několik zahraničních štací, mezi tu nejvýraznější patří působení ve švédském supertýmu IBF Falun. Garčar je i dlouholetou stálíci národního týmu ČR. Garčar odehrál v roce 1999-2000 svoji druhou sezónu v dresu FBC Liberec. „Pro mě to ale nebyla poslední sezóna. Za juniory jsem nastupoval i následující ročník a střídavě i v roce 2001-2002, kdy jsem hrál za A tým. To už jsme měli poskládaný tým z kluků z Draků a Slavie,“ vypráví Milan Garčar, který v sezóně 1999-2000 nasbíral za juniorský tým FBC Liberec 21 kanadských bodů za 15 branek a 9 asistencí.

„V týmu tenkrát byli super kluci (Martin Gillár, Vláďa Martinčík, Honza Vojtíšek, Honza Jánský a další), ale úplně jsme nedokázali konkurovat nejlepším, což byl Future, Tatran, Vsetín a Havířov.“

„V týmu tenkrát byli super kluci (Martin Gillár, Vláďa Martinčík, Honza Vojtíšek, Honza Jánský a další), ale úplně jsme nedokázali konkurovat nejlepším, což byl Future, Tatran, Vsetín a Havířov,“ tehdejší juniorskou ligu vyhrál pražský tým Future. „Asi nejlepší florbal jsme hráli v létě 2001, kdy jsme se probojovali do semifinále Czech Open, ale skončili jsme smolně na 4. místě. Měli jsme poskládaný tým z Draků a Slavie.“ Poté už následoval Garčarův odchod z florbalového Liberce.

Nové tisíciletí přineslo nejvyšší soutěž i zápasy v nižší lize

Jedním z dlouholetých hráčů a základních stavebních kamenů tehdejšího týmu Crazy Boys FBC Liberec byl i Jan Havrda. „Musím říct, že se všemi jsem rád podstupoval různý společenský život a společné akce. I přesto jsme těžko motivovali úplně všechny kluky, abychom se do toho pořádně obuli. Tomu odpovídala hra s nejlepšími týmy, kdy jsme neměli vlastně žádné šance na úspěch,“ popisuje dobře známý liberecký útočník. „Sezóna 1998-1999 byla oproti předchozímu roku specifická tím, že jsme se nedokázali udržet a poprvé zahučeli o ligu níže“.

„Z toho období mi v paměti zůstává vzpomínka na zápas se Spartou Praha. Na úvodní domácí kolo jsme do hlediště dokázali přitáhnout 836 diváků.“

Ihned následující rok, sezóna 1999-2000, se povedl libereckým florbalistům první postup. „Ovšem na nejvyšší ligu jsme evidentně měli, což jsme hned následující rok potvrdili postupem zpět. Konkurovat nám ve 2. lize dokázaly jen dva týmy, což mě vede k perličce, že tehdy nás v týmu SSK Future poprvé potrápili v roli protivníků Krupice, tedy bratři Krupičkovi, kteří o několik let později přestoupili do FBC Liberec,“ popisuje matně Honza Havrda své zážitky z 2. ligy. Dva zmiňované týmy, které potrápily FBC Liberec, byly celky SSK Future a Hippos Žďár nad Sázavou. Z této sezóny vytahuje „Havrdák“ ještě jednu perličku. „V týmu Ostrava nad Ohří dělali soupeřům i nám vrásky na čele jakýsi Martin a Jiří Syptákové (syn a otec), kteří spolu opanovali kanadské bodování druhé ligy ziskem 69, respektive 51 bodů. Martin po nějakém čase přesídlil do Liberce a později se oženil s gólmankou Crazy Girls Liberec.“

V následující sezóně 2000-2001 hrálo FBC Liberec opět nejvyšší mužskou florbalovou soutěž a nebyla to sezóna ledajaká. Ve městě pod Ještědem se poprvé v historii hrálo play-off! Mužský tým dokázal za 22 utkání získat 10 výher a do play-off postoupil ze sedmé pozice. Čtvrtfinálová série s Tatranem Střešovice skončila výhrou favorita 2:0 na zápasy. „Z toho období mi v paměti zůstává vzpomínka na zápas se Spartou Praha. Na úvodní domácí kolo jsme do hlediště dokázali přitáhnout 836 diváků. Jediná škoda je, že jsme zápas prohráli 3:5.“ Přes 800 diváků dorazilo do SH Dukla Liberec i na první čtvrtfinálové utkání play-off.

Nové tisíciletí přineslo nejvyšší soutěž i zápasy v nižší lize

Po úspěšné sezóně následoval zase rychlý sešup. Tým okolo Havrdy a nejproduktivnějšího hráče týmu Lukáše Nesměráka opět spadnul o ligu níže. Nápravu zjednali liberečtí florbalisté ihned v sezóně 2002-2003, kdy dokázali opět postoupit zpět. „Po bleskurychlém návratu mezi elitu nastalo čtyřleté období, kdy jsme byli nepřemožitelnými mistry play-down. Položili jsme základ pro liberecké know-how na mnoho dalších let. Nikdo z týmů nebyl psychicky odolnější než my. Myslím si, že hrát o titul umí každý, ale hrát pořád „o vše“ to chce odvalu.“ Tato vlastnost se v Liberci udržela několik let. FBC Liberec se poroučelo z nejvyšší soutěže až v sezóně 2014-2015.

„Po bleskurychlém návratu mezi elitu nastalo čtyřleté období, kdy jsme byli nepřemožitelnými mistry play-down.“

Na závěr povídání Havrda popisuje fázi velkého vzestupu, které FBC Liberec zažilo. „Tým se vyztužil o kvalitní hráče, včetně prvotřídního brankáře. Hodně to ovlivnil nový sponzor, který do toho vložil na tu dobu nemalé peníze. Příprava se ještě více zintenzivnila, a najednou sezona 2007-08 skončila historicky nejlepším umístěním v podobě 5. místa! Play-off jsme si zahráli i o rok později. Bohužel vždy absolutně bez většího úspěchu. Ale zažil jsem si tu změnu oproti začátkům, najednou jsme dokázali hrát vlastně s každým,“ říká o pozdějším vývoji florbalu v Liberci.

„Florbal v Liberci nám pomohla posunout a zvednout řada okolností. Jednak jsme po prvním období zlepšili přípravu, doplnili tým o některé mladé kluky. B-tým nám umožnil, aby nejvyšší soutěž hráli jen ti, co tomu nejvíc chtějí dát. Také jsme přestali mít problém s halami, protože nás Dukla nechala hrát ve své hale. Od roku 2004 jsme získali domácí zázemí na hale ZŠ Dobiášova, to nám hodně pomohlo,“ komentuje liberecký matador, který strávil celou kariéru v FBC Liberec a nasbíral přes 200 zápasů, ve kterých nakupil bezmála dvě stovky kanadských bodů.

„A ještě jedna podstatná věc pomohla posunout florbal. Ten výrazný vzestup po roce 2005-2006 je ovlivněn i tím, že konečně byli trenéři. Do té doby, až na výjimku v jednom roce (a ještě ke všemu paradoxně neúspěšném), jsme se v podstatě trénovali sami,“ zakončuje na závěr své povídání o florbalovém životě Jan Havrda, který je od roku 2009 členem síně slávy FBC Liberec.

Většího srdcaře ve florbalovém Liberci budete hledat jen těžko. Liberečák srdcem i duší. Velmi působivý příběh Lukáše Nesměráka, který bohatou kariéru spojil převážně s klubem FBC Liberec.

„Možná to zní jako klišé, ale když se podívám zpět, tak mi dal FBC Liberec do mého života hodně věcí a hodně ho ovlivnil. Díky FBC Liberec mám ženu, kterou jsem zde poznal a díky ní 2 úžasné a krásné děti. Díky FBC Liberec mám nejlepšího kamaráda Půču (Tomáš Fiala pro neznalé), u kterého pracuji. Díky tomu, že u něj pracuji, mohu trénovat dětské kategorie, to mne neskutečně naplňuje a baví. Díky FBC Liberec jsem si splnil svůj sen, hrát za reprezentaci ČR na Mistrovství světa. To bych přál zažít každému hráči FBC. Je to něco, za co stálo dřít, když ostatní odpočívali,“ začíná Lukáš Nesměrák své povídání o florbalové kariéře.

Ve své několikaleté kariéře stihl odehrát Lukáš Nesměrák opravdu hodně zápasů. Právem se stále drží na špici v počtu odehraných utkání za FBC Liberec. Celkem jich sehrál 218 v nejvyšší soutěži a dlouho dobu zůstane nepřekonán. Do Liberce se ze zahraničního angažmá vrátil i navzdory nabídkám z jiných klubů po České republice. „Po návratu ze Švýcarska jsem samozřejmě měl nabídky z několika klubů v ČR. Ale já chtěl vrátit vše, co jsem se naučil v cizině, právě Liberci. Nikdo jiný si to nezasloužil. Nikdy jsem toho nelitoval. Možná bych měl titul s nějakým týmem, ve kterém by byli i další hráči z jiných klubů. Ale pro mne je týmový úspěch nad mým osobním. Tím jsem se řídil celý život a nešlo to nijak měnit. Nikdy jsem toho nelitoval,“ říká svědomitě Lukáš Nesměrák.

„Po návratu ze Švýcarska jsem samozřejmě měl nabídky z několika klubů v ČR. Ale já chtěl vrátit vše, co jsem se naučil v cizině, právě Liberci. Nikdo jiný si to nezasloužil.“

Ve své kariéře nastoupil i do 37 utkání v dresu národního týmu. Vyzkoušel výzvu ze všech největších, domácí Mistrovství světa v Praze. „Právě účast na MS v Praze беру jako svůj největší sportovní úspěch. Vstřelit gól před plnou halou v Ostravě Švédsku, byla pak taková třešnička na dortu.“

„Tehdy v roce 2008 jsem cítil, že jsem první z mužů FBC Liberec, co se dostal tak daleko v reprezentaci. Kdo mě zná, ví, že jsem velký srdcař. MS jsem bral tak, že hraji za celý Liberec. Ukázal jsem mladším klukům, že i z Liberce vede cesta do reprezentace. Trnitá a upracovanější. Ale vede.“

„Kdo mě zná, ví, že jsem velký srdcař. MS jsem bral tak, že hraji za celý Liberec.“

Ve své kariéře odehrál za muže FBC Liberec celkem 14 sezón. K poslednímu utkání nastoupil v sezóně 2014 – 2015, kdy provedl návrat do sestavy a pokusil se zachránit špatně rozehranou sérii play-down proti týmu SKV. „Co se týče klubových úspěchů, tak určitě nikdy nezapomenu na vyhraný Czech Open v kategorii Male nebo extraligové vítězství v Mladé Boleslavi, která nás v té době vykupovala. Pustit jim po zápase skrz zeď šatny píseň Prohrát není žádná hanba od Argemy bylo strašně sladké zadostiučinění. Vzpomínek je hodně, a ne všechny jsou spojeny s vyhráváním.“

Na závěr povídání přihazuje Lukáš i jednu srandovní historku. „Můžu třeba přidat tu, jak mi při obědě (v té době tradiční smažák s hranolkami) zůstala při otvírání okna v ruce klika. Byl jsem rád, že máme konečně kliku a s Honzou "Badym" Martínkem jsme se shodli, že ji tam přeci nenecháme. Tou klikou jsme si pak potírali před zápasem čepele a hrozně se nám začalo dařit,“ směje se Lukáš Nesměrák při pomýšlení na časy, kdy byl florbal zatím jen v plenkách.

I v současné chvíli, v roce 2018, Lukáš stále působí v klubu FBC Liberec. Jako trenér přípravky a elévek se věnuje nejmladším nadějším klubu FBC Liberec.

Oxana Šamanina, jedna z pamětnic úspěšné éry Crazy girls FBC Liberec. Držitelka pěti titulů Mistra České republiky. Navíc cizinka, která se nastálo usadila a svoji florbalovou kariéru spojila právě s Libercem.

„Studovala jsem tehdy v Rusku vysokou školu a o prázdninách mě napadlo, že vyrazím do Prahy na Czech Open. Z Ruska v té době žádný ženský florbalový tým nejel, proto jsem odeslala pár e-mailů do českých klubů, mezi nimiž byl i Liberec,“ popisuje Oxana první „náhodné“ kontakty s florbalovým Libercem.

„Ženský celek tehdy trénoval Tomáš Erben a Zdeněk Chyba. Přijela jsem do Liberce o den dřív a hned jsme hráli přátelák se Slávií. A už po zápase jsme se začali bavit o mém případném přestupu,“ říká Oxana, která odehrála za Liberec více než 150 utkání v základní části, v nichž si připsala celkem 227 kanadských bodů.

„V té době naštěstí nikdo netušil, jak moc komplikované to bude, protože jinak by z nás do toho nikdo nešel. Stálo to hodně času, nervů a sil. Ale povedlo se.“

„V té době naštěstí nikdo netušil, jak moc komplikované to bude, protože jinak by z nás do toho nikdo nešel. Stálo to hodně času, nervů a sil. Ale povedlo se. Koncem prosince, kdy zrovna vrcholily přípravy na první pohár mistrů, jsem konečně mohla dorazit natrvalo,“ říká o svém dokončeném přesunu do České republiky. První branku si Oxana v dresu Crazy girls připsala ve 14. kole sezóny 2001/2002 proti celku SSK FUTURE.

V libereckém prostředí získala celkem pět titulů. Vybrat ten nejlepší nebylo však obtížné. „Nejlepší byl můj první, liberecký druhý, titul. Bylo to pro finále s velkým F. Hrál se s Tatranem na dva vítězné zápasy. Bylo to opravdu vyrovnaný.“

„Podařilo se mi tehdy hatrickem rozhodnout poslední zápas. Na konci vypukla obrovská euforie z vítězství.“

Na tři finálové zápasy si roce 2002 našlo cestu celkem 1312 diváků. První finálový zápas v Liberci sledovalo dle archivů Českého florbalu 600 diváků. Právě tento zápas dostal Crazy girls na tenkou hranici. Prohrály ho v poměru 3:2 po samostatných nájezdech. Druhý finálový duel v Praze skončil znovu v prodloužení, tentokrát se radovaly Crazy girls. O branky se postaraly Drbohlavová, Bursová a rozhodující branku vsítla Polreichová. Napínavou sérii tak rozhodnul až třetí zápas. V něm zazářila mladá ruská útočnice. „Podařilo se mi hatrickem rozhodnout poslední zápas. Na konci vypukla obrovská euforie z vítězství,“ připomíná jeden z nejdůležitějších hatricků své kariéry.

Ráda vzpomíná právě na starší časy. „Měly jsme prima partu, takový ten správný tým, co uměl ve správnou chvíli zabrat a táhnout za jeden provaz. Byly jsme hodně spolu i mimo hřiště. A doteď držíme partu. Nejraději vzpomínám na sezóny, které jsem odehrála s Elou Piotrowskou. Tu jsem do Liberce doslova přitáhla z Polska a s ní jsem zažila své nejlepší florbalové okamžiky na hřišti.“

Oxana Šamanina odehrála extraligovou sezónu i v roce 2017-2018, ve které si připsala celkem v 22 zápasech 26 bodů. Jeden zápas sehrála i v sezóně 2018 – 2019. Za sebou má i dvě účasti na mistrovství světa v dresu Ruska.

Zdeněk Skružný neodmyslitelně patří k týmu FBC Liberec. V průběhu historie působil na lavičce elitního celku mužů i žen. Ve své bohaté trenérské kariéře zažil mimojiné vítězné bitvy Crazy girls o titul. Při vzpomínání dokázal připomenout jeden z řady titulů Crazy girls, které na začátku tisíciletí sbíraly jeden titul za druhým. „Na konci roku 2004 jsem dostal padáka v tehdejší TJ Chodov a můj současný tchán, tehdejší trenér a manažer týmu žen Zdeněk Chyba, mne nabídl, abych mu dělal do konce sezony asistenta,“ vzpomíná na začátek vítězného pobytu na lavičce libereckých žen.

„V té době „Crazyny“ 4x po sobě vyhrály nejvyšší soutěž, ale v sezoně 2004/2005 tehdejší Tatran Střešovice hodně posílil a vyhlásil útok na titul a také celkem v klidu vyhrál základní část a šel jako favorit do play-off. My jsme s děvčaty postoupili do finále play-off bez jediné prohry a v prvním utkání finálové série nás Tatran celkem v klidu přejel,“ vzpomíná Zdeněk Skružný na finálovou sérii, která se stalo takřka před 14 lety.

„Odvetu v Praze jsme vyhráli 1:0, stejně kuriózním výsledkem skončil i první zápas v Liberci.“

„Pak nastal velký zlom – Zdeněk připravil video s hrou soupeře i motivací pro naše holky. A ty předvedly neuvěřitelný obrat. Odvetu v Praze jsme vyhráli 1:0, a stejně kuriózním výsledkem skončil i první zápas v Liberci.“

Čtvrtý duel hostila liberecká hala Dukla. Crazy girls sehrály s Tatranem Střešovice další vyrovnaný duel. Když Pacáková vyrovnala v 56. minutě na 3:3 muselo se prodlužovat. Poté přišly na řadu samostatné nájezdy. V nich byly úspěšné Crazy girls a dokázaly získat další titul. „Zápasy se hrály na Dukle a ten poslední vidělo skoro 400 diváků. Přestože jsem pár oslavných večírků ve florbale zažil, tak se nic nevyrovná tomu nedělnímu večeru, vlastně ránu,“ připomíná současný hlavní trenér mužů Zdeněk Skružný.

„Na závěr bych chtěl vzdát hold těm famózním ženám, které hrály skvělý florbal, byly hodně slušná parta. Rád se s nimi vídám i do dneška, i když velká část z nich již žije jinde než v Liberci. Dnešní florbalistky by si z nich měly vzít příklad,“ dodává na závěr zkušený trenér, který dlouhá léta vedl reprezentaci ČR.

V současné době Zdeněk Skružný pracuje v FBC Liberec na pozici generálního manažera a svoji práci si hodně pochvaluje. „Moje největší zážitky s libereckým florbalem jsou asi z posledních několika let. Nejde jen o současné výsledky týmu mužů, ale o celkové fungování klubu, nastavení práce s dětmi, mládeží i trenéry. Jsem strašně pyšný na to, že můžu být součástí téhle organizace a pomáhat ji posouvat zase o něco dále.“

„Jsem strašně pyšný na to, že můžu být součástí téhle organizace a pomáhat ji posouvat zase o něco dále.“

„Podle mne má být smyslem klubové činnosti vztah všech členů ke sportu, k sobě navzájem a k samotnému FBC Liberec. Za stěžejní považuji nabídku pro několik stovek kluků a holek, kteří se mohou pravidelně věnovat svému oblíbenému sportu a pracují pod vedením vzdělaných a pozitivních trenérů. Věřím, že cesta, na kterou jsme se vydali, a která je v českém sportovním prostředí zatím dost odlišná, je ta správná. Přeji všem mým kolegům, hráčům, hráčkám i rodičům spoustu skvělých zážitků a zábavy v našem společném rodinném klubu.“

Prvním cizincem v mužském klubu FBC Liberec byl Dmitry Uglanov zvaný 'Dima'. „V Liberci jsem se ocitl díky Oxaň Šamanině, v roce 2005 oslovila prezidenta a trenéra Tomáše Erbena, aby vyzkoušel ruského hráče, kterým jsem byl já. Týden jsem v Liberci trénoval a poté mi bylo oznámeno, že můžu zůstat. Nakonec jsem tu vydržel 9 let, 4 měsíce a 9 dnů,“ začíná příběh ruský florbalový obránce.

V klubu FBC Liberec se během několika let stal opravdovou stálicí. Během působení v České republice stihl odehrát i dva roky v Mladé Boleslavi. Jinak výhradně působil v dresu Liberce, kde nastoupil celkem ke 147 utkáním.

„Nejvíce vzpomínám na sezony 2006-2007 a 2007-2008, kdy se vrátil Zajíc (Lukáš Nesměrák) ze Švýcarska. V letní přípravě jsme vyhráli Czech open, finále se hrálo v hokejové Tipsport aréně. Následně se kromě Zajíce se k týmu připojili i další skvělí hráči jako bratři Krupičkové, Zdeněk Mitrovský, Petr Salát a Jirka Jakoubek. Dařilo se nám, uhráli jsme spoustu bodů a nakonec skončili na pátém místě po základní části,“ vzpomíná Uglanov na nejlepší sezóny.

„Rád vzpomínám na kamarády, kteří mi občas píší a volají, nejvíce mě potěší ti, co volají po půlnoci, když se sejdou na nějakém společném večírku.“

„V Česku se mi líbilo, poznal jsem, že je to hezká zem, bydlí tu skvělí lidé, všichni koho znám na mě byli hodní a když jsem potřeboval tak mi pomohli. Posbíral jsem spoustu zkušeností, jak v osobním, tak sportovním životě,“ říká o nabytých zkušenostech reprezentační obránce Ruska. Za národní celek největšího státu na světě si připsal celkem 5 účastí na MS.

„Rád vzpomínám na kamarády, kteří mi občas píšou a volají, nejvíce mě potěší ti, co volají po půlnoci, když se sejdou na nějakém společném večírku. Další ze skvělých zážitků je teambuilding, kdy jsme měli jít v noci na Ještěd. Pršelo a Honza Krupička měl v tu dobu zraněný kotník, tak jsme ho museli do kopce nést na nosítkách, to bylo hodně dobrý, na to rád vzpomínám,“ zakončuje Dmitry Uglanov o svém působení v České republice. Poslední domácí utkání odehrál „Dima“ 19. 12. 2014 proti Sokolu Pardubice, avšak tato rozlučka se nepovedla. Liberečtí podlehli 4:7.

„Další ze skvělých zážitků je teambuilding, kdy jsme měli jít v noci na Ještěd.“

V dresu Liberce v historii nastoupili i další tři cizinci. Jari Auvinen odehál v Liberci pouze 7 soutěžních utkání. Teemu Tukhanen se poprvé v Liberci ukázal v sezóně 2009-2010 a za FBC Liberec odehrál celkem 41 utkání. Posledním cizincem, kterého stále můžeme vídat v nejvyšší florbalové soutěži je brankář Ivan Ponomarev. Za FBC Liberec si připsal 59 startů, poté následně odešel do Mladé Boleslavi a České Lípy.

V ženském týmu Crazy girls FBC Liberec se objevila již zmiňovaná Oxana Šamanina nebo například polská internacionálka Ela Piotrowska.

Jedna z velmi úspěšných sérií se datuje mezi léta 2007 až 2010, kdy se v Liberci utvořila velmi silná generace juniorských hráček, která dokázala třikrát v řadě získat juniorské stříbro. Svě o tom ví i Veronika Kluchová, za svobodna Skopková. „První play-off a stříbrná medaile byla pro mě spíš taková odměna, jela jsem jako třetí gólmanka a ani se na jednotlivá utkání nepřevlékala do výstroje. Ještě jsem věkem nebyla juniorka a zkušenosti jsem teprve získávala. Finále tenkrát chytala Andy Rejmanová, která celý rok chytala výhradně ženskou extraligu a s juniorkami jela jen na play-off. Ve finále nás porazil celek FbŠ Bohemians 4:3 v prodloužení.

V sezóně 2008-2009 se vyřazovací boje odehrály v Ostravě. Napínavé zápasy se odehrály už ve čtvrtfinále, kdy juniorky FBC Liberec narazily na domácí Pepino Ostrava. „První i druhý zápas jsme remizovaly, a proto přišly na řadu samostatné nájezdy. Vítězství v nich nám dodalo sebevědomí.“

„Následné semifinále jsme zvládly hladce a ve finále nás čekalo opět družstvo FbŠ Bohemians,“ popisuje cestu do finále brankářka Veronika Kluchová.

„Zápas se musel prodlužovat a vítězná střela zaplula za moje záda. Tu střelu si moc dobře pamatuji asi jako jediný gól, který opravdu vím, jak padl.“

Finálové utkání opět nabídlo dramatický průběh, stejně jako o rok dříve. „Zápas se musel prodlužovat a vítězná střela zaplula za moje záda. Tu střelu si moc dobře pamatuji asi jako jediný gól, který opravdu vím, jak padl. Slzičky byly. Ale už zase jsme si s holkami říkaly, že stříbrná je přece stejně hezčí barva, než zlatá,“ směje se při pomýšlení na druhou stříbrnou medaili v řadě.

V sezóně 2009-2010 byly šance na toužené prvenství největší. „Měly jsme opravdu silný tým, holky se zkušenostmi z ženské nejvyšší soutěže a juniorské reprezentace. Bohemku jsme tentokrát porazily už v semifinále. Ve finále nás čekal soupeř z Prahy, žluté Tigers. Do té doby jsme je neznaly, ale představily se nám pěkně. Prohrály jsme 2:4 po vyrovnané bitvě a s několika hráčkami soupeře jsme se potom potkaly také na MS 2010.“

„Celé roky jsme měly opravdu skvělý kolektiv, každá holka měla svoji sílu a pozici. Milovaly jsme florbal, dávaly jsme do toho všechno. Pekly jsme koláče, buchty a dělaly jsme si hromadné svačiny. Dokonce jsme jedly i hawai toasty, což byla specialita od Péti Němečkové, která do obyčejných šunka-sýr toastů zapékala ananas. A je to fakt dobrý! Nebo alespoň svého času bylo,“ směje se Verča při pomýšlení na skvělou partu.

Veronika Skopková byla i u významného milníku českého florbalu. V roce 2010 česká reprezentace získala historicky první medaile pro ženský florbalový tým České republiky. V dresu národního týmu válčilo i několik juniorek z Liberce. „Libereckých stříbrných juniorek se nás tam sešlo víc: Simča Sajmon Kabeláková, Dáša Surá, Háňa Koničková, Bára Burdová, která už v např. ve finále proti Tigers stála na straně soupeře a má tedy zlato z ligy a Péťa Němečková, nyní Vysušilová.“

„Z MS je má nejintenzivnější vzpomínka ta radost, když jsem se dozvěděla, že budu chytat utkání o bronz a následná výhra. Jela jsem na MS původně jako druhá brankářka a chytala jsem „lehčí“ utkání. Cítila jsem dobrou formu a bylo mi líto, že nedostávám tolik příležitostí. V semifinále jsme dost prohrávaly a došlo ke střídání brankářů. Odchytala jsem skoro polovinu utkání a dařilo se mi leccos pochyvat.“ Juniorský výběr v semifinále podlehl mistryním ze Švédska v poměru 12:3.

„Každému sportovci přeji něco podobného zažít.“

Duel o třetí místo byl sehrán 8.5.2010 i výrazným libereckým zastoupením. Vypjatý duel české hráčky zvládly poměrně lehce, dokázaly zvítězit 7:3. „Skvělý zážitek. V hale bylo přes tisíc diváků a všichni nám hrozně moc fandili. Třešničkou na dortu bylo vyhlášení nejlepších hráčů utkání, po vyřčení mého jména jsem si utíkala pro skleněnou cenu. Po zápase jsme se fotily s pohárem, rozdávaly dětem podpisy. Do šatny za námi potom přišel Filip Šuman a gratuloval nám k zisku první holčičí medaile na MS pro český florbal.“

„Každému sportovci přeji něco podobného zažít. Vzpomínám ještě, že jsme pak s holkami hrozně dlouho nemohly jít rýži, protože jsme jí měly během mistrovství snad kromě snídaně vždycky. Ale teď už rýži jím a vzpomínám na svoje florbalové roky jen a jen kladně,“ zakončuje Veronika Kluchové povídání o stříbrné juniorské éře a významném milníku pro český florbal.

Pokud se ptáte, jaká sezóna byla dosud nejúspěšnější, tak věřte, že odpověď je jednoduchá. V sezóně 2007-2008 dokázali muži FBC Liberec získat zatím nedostižných 41 bodů. V základní části prohráli pouze 4 utkání. „Byla to první sezóna po obměně kádru, na které měl velký podíl Tomáš Erben. Dokázal pod Ještěd přivést hotové hráče. Přišel jsem já s bratrem Vojtou, Petr Salát, Jirka Jakoubek, Zdeněk Mitrovský a další,“ vzpomíná na parádní sezónu z pohledu Liberce Jan Krupička.

„Trenér Kolář dokázal propojit jádro týmu okolo Křenka, Štěpánka, Derky, Hanžla nebo Nesměráka s novými hráči. Hrál se aktivní a ofenzivní florbal,“ říká o složení tehdejšího týmu „Hony“, který ve své florbalové kariéře vyzkoušel i jiné adresy.

„Byla to první sezóna po obměně kádru, na které měl velký podíl Tomáš Erben. Dokázal pod Ještěd přivést hotové hráče.“

„Předsezónní cíl jsme splnili s přehledem. Navíc, když se vyhrávalo a bodovalo, všechny florbal bavit.“ V play-off narazil tým, který se opíral i o reprezentačního brankáře Mitrovského na pražský SSK Future. Po třech prohrách v řadě 5:3, 12:2 a 6:4 vypadl Liberec ve čtvrtfinále.

Nejblíže k vítězství ve vyřazovacích bojích byli muži FBC Liberec v roce 2010-2011. V 1. kole play-off vyzvali Severočesí ostravské FBC, které skončilo po základní části na druhé příčce. Než k samotným zápasům došlo, musel překonat tým okolo lídra Petra Saláta nástrahy základní části. „S tímto play-off mám trochu komicky spojený postup do něj. Měli jsme tři body náskok, ale poslední zápas hrála Sparta s Kladnem. Měla jasně vyhrát. Nevyhrála a díky tomu jsme proklouzli do vyřazovacích bojů.“

Favorit série byl jasný. FBC Ostrava měla v kádru několik es, dnes už v čele historických statistik, Curneyho a Skácela. „Možná jsme do play-off šli bez tlaku, chtěli jsme si ty zápasy hlavně užít, ať už jich budeme hrát kdoví kolik.“ Už první utkání naznačilo, že by černobílý celek mohl překvapit. Skončilo 9:8 pro Ostravu. „Věděli jsme, že betonovat nám nebude platné, a tak vždy víc jak půlka zápasu byla nahoru dolů. Nejvíce ke konci utkání. Soupeř nám většinou odskočil a my museli dotahovat.“

„Hlavně mě mrzelo, že ani na třetí pokus jsme to první vítězství v play-off nedokázali urvat.“

I druhé a třetí utkání série nabídlo dramatickou zápletku, bohužel vždy se stejným koncem i výsledek. „Vždy jsme se dostali na dostřel, ale ani přes veliký tlak a power-play jsme ten poslední gól už nedali, naráží Petr Salát na těsné výsledky z roku 2011.“

V tomto play-off byl z libereckého pohledu nejvíce vidět Lukáš Nesměrák, který na hřišti doslova řádl. Ve třech duelech si z pozice obránce zapsal neuvěřitelných 11 bodů. „V lajně nám to fungovalo parádně, obzvlášť Lukáš Nesměrák měl skvělou formu. Hlavně mě mrzelo, že ani na třetí pokus jsme to první vítězství v play-off nedokázali urvat. Ostravský tým byl opravdu silný. Tehdy došel až do finále, kde pro mě, po dosud nepochopitelném obratu prohrál rozhodující zápas,“ popisuje na závěr hráč nosící číslo 10.

Po době stříbrné libereckých juniorek si trůn pro mistryně ČR přivlastnila parta okolo Petry Havlíkové, Míši Mlejnkové nebo kapitánky Petry Honzové. Právě Petra Havlíková, která se následně stala stálíci Crazy girls FBC Liberec popsala úspěchy týmu. „Zisk dvou mistrovských titulů v řadě byl pro nás tehdy strašně silný zážitek, a vlastně i pořád je. Kdykoliv vidím své bývalé spoluhráčky, vybaví se mi ten pocit neočekávaného vítězství. A co víc, vlastně dvou v řadě.“

Zisk prvního titulu bylo velké překvapení. „Asi nejvíce si cením prvního z titulů, který byl tak neočekávaný, že to v nás zanechalo neskutečné emoce. Do finále jsme totiž rozhodně nešly z favorizované pozice, nastoupily jsme totiž proti Chodovu, který do té doby vedl tabulku soutěže. Bylo nám jasné, že to bude těžký zápas, v podstatě jsme se radovaly ze samotného postupu do finále,“ říká Petra Havlíková, další juniorská medailistka, která prožila své florbalové dětství v FBC Liberec.

„Asi nejvíce si cením prvního z titulů, který byl tak neočekávaný, že to v nás zanechalo neskutečné emoce.“

Ve finále holky dokázaly překvapit favorizovaný Chodov. „Podařilo se nám dát několik rychlých gólů a následně využít paniky Chodova, kde trenér psychicky nevydržel nátlak a začal přenášet svůj stres na hráčky. Nikdy nezapomenu na to, jak každá z nás předvedla svůj nejlepší výkon.“

Ve druhém finále v řadě se juniorky FBC Liberec postavily proti týmu ELITE Praha. Sama Petra dokázala vstřelit dvě branky a výrazně tak pomohla k obhajobě juniorské titulu. „O rok později se nám to podařilo znovu, i když v trochu jiném složení. Tehdy to byly ještě časy, kdy se na tréninky poctivě chodilo. Zápas jsme braly vážně a snažily se čas, který jsme do tréninku investovaly, opravdu využít a proměnit v zápasech.“

„Z těchto dvou let máme spousty zážitků, jak ze hřiště, tak i z kolektivu, který jsme měly. Každá z nás byla jiná, ale snažily jsme se toho na hřišti využít a vyplatilo se,“ zakončuje na závěr Petra Havlíková aktuálně studující ve Švédsku, kde hraje i za tamní klub.

Velký rozvoj FBC Liberec přišel od sezóny 2010-2011. V tu dobu hrálo soutěže pouze 10 družstev. V následujících sezónách počet přihlášených družstev výrazně stoupal a sezóně 2018-2019 má FBC Liberec přihlášeno 28 družstev. Velkou zásluhu na výrazném rozvoji má i šéftrenér klubu FBC Liberec Matěj Klucho.

„Úplně přesně si již nevzpomínám na datum a souvislosti, při nichž mi prezident klubu František Příhoda nabídl místo šéftrenéra. Bylo to v sezoně 2013-2014, takže už jsem měl své odtrénované a možná i můj progres na postu trenéra byl pro Fandu indicií, že by se podobná dráha mohla podařit i na postu šéftrenéra. Odtrénováno jsem sice měl již několik sezon, o vedení lidí jsem ale neměl ani páru. Řekl jsem si ale, že taková nabídka se neodmítá, že do toho musím jít,“ popisuje Matěj Klucho, který se v FBC Liberec pohybuje už od útlého věku.

„Řekl jsem si ale, že taková nabídka se neodmítá, že do toho musím jít.“

„V prvních měsících jsem zcela upřímně nevěděl, co od sebe očekávat a jakým směrem vše rozběhnout. Připadal jsem si, jakoby se opakoval scénář na trenérské pozici. Začal jsem jako student, přišlo mi to fajn, ale vlastně jsem zcela přesně nevěděl, proč a kam směřovat. Podobné to bylo právě i v pozici šéftrenéra. Nechtěl jsem ale Fandu a celý klub zklamat, proto jsem se vcelku intenzivně pustil do vlastního vzdělávání, abych sportovně-metodickou loď co nejdříve nasměroval na naši cestu.“ Matěj Klucho v letošní sezóně stále „velí“ na dvou frontách, jako kapitán bojuje s A týmem o postup do play-off. Mládež řídí z pozice šéftrenéra.

„Již jako trenér jsem se postupem let výrazně měnil a totéž mě potkalo i na postu šéftrenéra. Na začátku to byla vlastně legrace. Trenérů a kategorií bylo asi tolik, že bych je spočítal na prstech obou rukou. A to si myslím, že nepřeháním. Když jsem začínal, nebylo výjimkou, že někdo z trenérů kombinoval dvě i tři kategorie. Někdy i zcela sám. Všichni ale měli zápal, a proto byla radost v tomto kolektivu pracovat a vést ho.

„Tím hlavním pro mě je a vždy bude spokojenost našich dětí, rodičů a trenérů.“

„Za dobu mého „šéftrenérování“ se toho událo až moc. Posbíralo se mnoho medailí a titulů, ať už v soutěžích nebo na turnajích. Tím hlavním pro mě je a vždy bude spokojenost našich dětí, rodičů a trenérů. Soudě podle každoročního nárůstu v každé položce tu spokojenost je. A já jsem za to moc rád. Aktuálně máme jako klub přes 300 sportujících dětí, dalších 150 v kroužcích, přes 20 mládežnických družstev a přes 30 licencovaných trenérů, ke kterým těsně před oslavami 25 let našeho klubu přibudou další z řad rodičů, kteří FBC Liberec pomáhají být ještě lepším oddílem.“

V Liberci byl vždy doslova zakořeněn klíč, jak vyhrát dramatické boje o sestup. Ve své historii zažili muži FBC Liberec těchto bitev nespočet. V sezóně 2014-2015 však tento trend byl porušen a elitní florbalový tým ze severu Čech se s nejvyšší ligou musel rozloučit. O dojmy na sestupovou sezónu se podělil Zdeněk Vážný, kapitán tehdejšího týmu.

„Já si myslím, že ten sestup byl vyústěním posledních let. Přestože předchozí ročníky nebyly úspěšné, tak tým zůstával podobný, navíc hráči spíš odcházeli, než přicházeli,“ navazuje Zdeněk na předchozí 4 sezóny, kdy se klub FBC Liberec zachraňoval až ve skupině o udržení.

„Vedení klubu sestup vzalo za správný konec a využilo ho k restartu celé organizace.“

Zprvu to nevypadalo, že by tým měl hrát o sestup. Začátek soutěže dopadl na výbornou. Z pěti utkání 8 bodů. „Start do sezóny byl celkem povedený. Z pěti zápasů tři výhry. Dál už jsme ale moc bodů neuhráli,“ dodává o zbytku sezóny, kdy celek hrající s dresy bez rukávů uhrál pouze 8 bodů z 17 utkání.

Do osudných bojů play-down nastoupil tým vedený Lukášem Nesměrákem proti Otrokovcům. „První play-down série s Otrokovci byla hodně vyrovnaná. Myslím si, že zlom celé série nastal v pátém zápase a jeho poslední třetině, kterou jsme po hrozném výkonu prohráli 0:6. Od té doby už jsme zůstali pod dekou, kterou jsme si přenesli i do druhé série s Vinohrady, které na nás navíc byly skvěle připraveny.“ První série s Otrokovci skončila až v sedmém utkání, které skončilo 3:1 pro soupeře. V 2. kole play-down muži jednoznačně podlehl v poměru 1:4 na zápasy a čekal je sestup do 1. ligy.

„Byl to určitě můj nejhorší florbalový zážitek.“ O postup se Severočeši pokusili ihned v následující sezóně. „Vedení klubu sestup vzalo za správný konec a využilo ho k restartu celé organizace. Ten se povedl a následující rok A-tým postoupil zpět do nejvyšší soutěže,“ říká o sezóně 2014-2015 Zdeněk Vážný, který ihned po sezóně opustil florbalový Liberec.

Sezóna 2015-2016 začala pro mužský celek FBC Liberec už v přípravném období, kdy se rozhodovalo, zda-li tým projde výraznou obměnou. Své postřehy podává i bývalý kapitán a dlouholetý hráč FBC Liberec Marek Štěpánek. „Ze sestupu byl každý z nás velmi zklamaný a ve vzduchu vysel odchod pár klíčových hráčů. Naštěstí se ukázalo to, co nám může hodně týmů v extralize závidět – KLUBOVÉ SRDCE. Především gesta Radka Valeše si moc vážím a myslím si, že právě jeho touha v týmu zůstat a vybojovat extraligu zpět, dodala týmu klid a jasný signál... byt' si to možná neuvědomoval, byl to právě on, ten klíčový element a “tichý” lídr.“

Radek Valeš posbíral v 19 zápasech 1. ligy mužů 68 kanadských bodů a byl největší hrozbou pro soupeře. Zdatně mu sekundoval i Prokop Ferdan. Kapitán Marek Štěpánek si připsal celkem 12 bodů a i on sám viděl jeho osobní výkony rozporuplně. „Pro mě osobně to byla rozporuplná sezóna. Zdaleka jsem nehrál tak, jak jsem byl od sebe zvyklý, ale na druhou stranu jsem si užíval skvělou partu a vítězný morál, který v týmu byl,“ vzpomíná kapitán týmu na svoji poslední liguovou sezónu.

V září tak do sezóny nastoupil de facto neobměněný celek s jasným cílem. Rychlý postup do nejvyšší florbalové soutěže. Vstup do nového ročníku byl pro Severočechy přímo depresivní. Z první 7 kol vytěžili pouze 6 bodů za dvě výhry nad Ostravou a Pelhřimovem. „Tvrдили jsme, že jdeme za svým cílem, ale týmy jako Start, Česká Lípa nebo Znojmo nám ukázaly, že nebudeme sbírat body zadarmo.“

„Pořádná porce sebevědomí pro každého.“

„V kabině se nedělalo kvůli výsledkům velké haló, vnitřně to každého deptalo a na trénincích bylo jasně vidět, že se nikdo s touhle situací smířit nechce,“ říká o začátku sezóny odchovanec Marek Štěpánek.

Výrazná změna přišla 14.11.2015, kdy FBC Liberec nastoupilo ve Znojmě. Po výhře 10:4 nastal obrat a mužský tým si připsal neuvěřitelných 22 zápasů bez porážky. „Pořádná porce sebevědomí pro každého.“ Postup z prvního místa zajistil mužům práva výběru soupeře pro vyřazovací boje. S Hatrickem Brno i Florbal Ústí prošel liberecký tým bez ztráty kytičky. Nutno podotknout, že postup proti Florbal Ústí musel potvrdit až v prodloužení. Dlouhá vítězná série skončila s druhým zápasem proti Kanonýrům z Kladna, kdy podlehl 2:4.

Za stavu 1:1 na zápasy se finálová série přesunula do středočeského města. V třetím finálovém utkání se naplno ukázaly osobnosti v černobílém dresu. Marek Štěpánek i Radek Valeš zaznamenali dohromady 14 kanadských bodů v zápase a výrazně přispěli k výhře 11:7.

„Perličky z oslav? Vážně se povedly, alespoň mi to kluci ráno říkali.“

Postup do Superligy se zrodil 10. dubna 2016, kdy FBC Liberec vyhrálo čtvrtý vzájemný zápas v poměru 6:5. O vítěznou a postupovou branku se v čase 59:06 postaral Prokop Ferdan. „Perličky z oslav? Vážně se povedly, alespoň mi to kluci ráno říkali,“ dodává k oslavám hráč s číslem 8.

„S odstupem času musím říci, že sezóna v 1. lize byla po několika letech bojů v play-down potřeba a pro celý tým byla více než přínosná. Spousta hráčů právě v této sezóně udělala velký progres. Jsem vděčný, že právě toto byla moje poslední sezóna. Za FBC jsem hrál už od 20kg a tohle je jeden z TOP momentů, na které rád vzpomínám,“ směje se Marek na své pomyšlení o konci florbalové kariéry a zakončuje povídání o rychlém návratu mezi florbalovou elitu v České republice.

Výsledkově se historicky dařilo i třem celkům starších žáků. Ti v sezóně 2008-2009 a 2012-2013 dokázali získat na MČR bronzové medaile. O stupínek výše vystoupal tým starších žáků v ročníku 2017-2018. O úspěších podali svědectví tři hráči, kteří velkou kariéru spojili nebo nadále spojují s FBC Liberec.

2008-2009

„Na roky strávené s kluky vzpomínám velmi rád. V tomto roce se sešla super parta šikovných kluků, které pomohlo historické propojení „Craziků A i B“ a „Draků“. Bronzová medaile byla pro kluky odměnou za poctivé vstávání na ranní tréninky, nepříjemné odevzdávání žákovské knížky či povinnou komunikaci přes ICQ (úsměv). Zároveň je fajn, že u kluků se nejednalo o ojedinělou sezonu, že kluci dokázali zopakovat své kvality i v následujících kategoriích. Většina hráčů si dokonce připsala i start v nejvyšší mužské soutěži a nyní si chodí zahrát na jakékoliv úrovni,“ rekapituluje David Derka. Ten se stal i nedílnou součástí mužského celku FBC Liberec. Za elitní celek nastoupil poprvé v roce 2004 a připsal si 164 utkání. Poté se přestěhoval se svou manželkou do Prahy, kde s florballem pokračoval.

„Bronzová medaile byla pro kluky odměnou za poctivé vstávání na ranní tréninky, nepříjemné odevzdávání žákovské knížky či povinnou komunikaci přes ICQ.“

Zároveň ale připomíná, že kromě sportovního úspěchu se snažil hráče rozvíjet i po lidské stránce: „Pro mě samotného ale bylo důležité, že se kluci chovali slušně, získali vztah k florbalu, klubu a prožili krásné společné chvíle. Hlavně, že florbal je jen sport a v životě je spousta důležitějších věcí. Ale pokud tomu obětují své srdce a čas, tak jim to florbal v osobním životě vrátí i s úroky. Ještě jednou všem děkuji a dál jim přeji, ať je florbal dál baví!“

2012-2013

„Vzpomínám nejen na tuto sezonu velmi rád. Už tehdy jsem věděl, že medaile není to hlavní, proč jsem veškerou energii do kluků vkládal. Je pro mě velmi cenné, že mám se všemi kluky z této skupiny skvělý vztah, valná většina z nich u florbalu zůstala,“ začíná hodnocení šéftrenér klubu Matěj Klucho, který v té době stál na lavičce jako hlavní trenér.

„Byly to krásné roky a nepřeberné množství vzpomínek, které nám už nikdo nevezme.“

„Samozřejmě jsem rád, že po své sportovní cestě mohli kluci i nějaký „hmatatelný“ úspěch zažít, že je to motivovalo dál na sobě pracovat. Byly to krásné roky a nepřeberné množství vzpomínek, které nám už nikdo nevezme,“ vzpomíná na šest let starý úspěch Matěj Klucho, kdy starší žáci v bronzovém utkání porazili Vítkovice v poměru 4:0.

2017-2018

„Byla to skvělá sezóna, měl jsem možnost trénovat jedinečnou skupinu hráčů, kteří byli florbalově velmi šikovní a měli chuť se nadále zlepšovat. Celý turnaj MČR byl velmi povedený a chyběla pouze pomyslná třešnička na dortu v podobě vítězných nájezdů proti Chodovu. Největší zážitek vnímám, když kluci dokázali celou sezonu vyhrávat a bylo vidět, že se florbal stal jednou z věcí, na kterou budou kladně vzpomínat,“ hodnotí jeden z největších úspěchů mládeže FBC Liberec Radek Valeš.

„Bylo vidět, že se florbal stal jednou z věcí, na kterou budou kladně vzpomínat.“

Po úspěšném postupu z druhé nejvyšší florbalové soutěži, čekala na muže FBC Liberec obnovená premiéra v Tipsport Superlize. Několik domácích zápasů odehráli muži i v multifunkční Home Credit Aréně. O zážitcích spojených s tímto florbalovým svátkem se rozpovídal brankář Vít Vaníček. „Náš první zápas v hokejové aréně byl pro nás všechny určitě velký zážitek. Tuším, že to bylo proti Mladé Boleslavi. Výsledkově už to žádný zázrak nebyl,“ naráží Vít Vaníček na hořkou prohru v derby v poměru 1:11.

„Doufám, že se brzy dočkáme zápasu, kdy dokážeme tribuny v aréně naplnit o poznání více, aspoň 2 tisíce lidí na jeden zápas by byla paráda.“

První utkání sledovala výborná návštěva. Do hlediště multifunkční arény zavítalo 653 diváků a může se zdát, že tato utkání jsou pro hráče něčím výjimečná. „Pro mě osobně v tom žádný rozdíl není. Snad jen obrovské hokejové šatny v aréně jsou super, směje se brankář s velmi neortodoxním stylem chytání. „Bohužel, zatím se nám nepodařilo na zápas v aréně nalákat tolik lidí, kolik by si takový zápas zasloužil. Myslím, že nejvíce diváků zatím přišlo na televizní duel se Spartou Praha,“ matně vzpomíná Vít Vaníček na utkání 18. kolo Tipsport Superligy, kdy se v ochozech nacházelo 810 fanoušků!

„Doufám, že se brzy dočkáme zápasu, kdy dokážeme tribuny v aréně naplnit o poznání více, aspoň 2 tisíce lidí na jeden zápas by byla paráda,“ zakončuje na závěr brankář Vaníček, který v ročníku 2018-2019 překonal hranici 100 odehraných zápasů za FBC Liberec.

Florbalový klub se jednak stále potýká s problematickou situací ohledně sportovních hal v Liberci. I z tohoto důvodu si FBC Liberec muselo najít cestu do Home Credit Arény.

Juniorská sezóna v roce 2016-2017 nebyla ničím výjimečná až do chvíle, kdy mladý juniorský celek nastoupil k 18. kolu KB ligy juniorů. V zápase na palubovce brněnských buldoků doslova zazářil útočník Adam Balatka, který vsítil hned 10 branek. „Kdyby mi někdy kdokoliv řekl, že dám v jednom zápase extraligy juniorů 10 gólů, asi bych se nad tím pousmál a řekl si, že je to blázen. Myslím, že není zas tak neobvyklý, že dá nějaký hráč v této soutěži 10 kanadských bodů za zápas, někdy i více. Je však rozdíl jestli dáte 5 gólů a na 5 nahrajete, nebo jestli dáte 10 gólů.“

Bylo ovšem velmi blízko, že Adam k výjezdu neodcestoval. „Ve středu se mě chytlo nachlazení, měl jsem šílenou rýmu a bylo mi úplně mizerně. Musel jsem vynechat i čtvrtetní trénink a ani v pátek jsem se moc necítil. Celkově nás trápila v týmu velká marodka, takže na zápasy jsme jeli v hodně okleštěné sestavě a mladé sestavě,“ popisuje svoje osobní pocity Adam Balatka.

„Spoluhráči mi už ani nechtěli nahrávat, takže jsem si musel sám míček vybojovat a vstřelit 10. gól.“

Už po druhé třetině vedlo FBC Liberec nad soupeřem z Brna 8:1 a velmi pohodlně kráčel k tříbodovému zisku. „Po 2. třetině jsem měl na kontě 6 gólů, nevěděl jsem však, kam až to zajde. Ve 3. třetině jsem se dostal na 9 gólů a chybělo pár minut do konce. Spoluhráči mi už ani nechtěli nahrávat, takže jsem si musel sám míček vybojovat a vstřelit 10. gól,“ směje se při pomyšlení na kulatou trefu v utkání. Liberečtí mladíci si i zbytek zápasu pohlíдали a dokázali zvítězit jasně 14:1.

„Musím uznat, že těch 10 gólů bylo zásluhou celé lajny. Hráli jsme fakt dobře, předváděli pohledné akce, na jejichž konci jsem byl většinou já. Jejich přihrávky zkrátka nešlo odmítnout a stačilo to prostě trefit. S kluky jsme si z toho ještě nějaký ten pátek dělali pořádnou srandu. Je to pro mě obrovský zážitek. Nikdy na to nezapomenu,“ zakončuje na závěr desetigólový střelec, který popisoval dosavadní nejlepší zápas kariéry.

Další velký úspěch do klubové sbírky FBC Liberec si v květnu roku 2017 připsaly dorostenky FBC Liberec. Úspěch přišel z nenadání a byl velmi překvapující, protože více než polovina hráček nepatřila věkem do dorosteneckého týmu. Finálový turnaj se odehrál v Jičíně a dorostenky Liberce nejprve musely porazit ve čtvrtfinále domácí FBK Jičín. O zlatém úspěchu vypovídal trenér Petr Novák.

„Na turnaji jsme si věřili. Nemůže jít do zápasu a nevěřit si. To by bylo jako nastupovat za stavu 0:3.“

„Na turnaji jsme si věřili. Nemůže jít do zápasu a nevěřit si. To by bylo jako nastupovat za stavu 0:3,“ komentuje Petr Novák prvotní myšlenky během vyřazovacího klání.

Když juniorky v semifinále postoupily přes celek FBS Olomouc, bylo jasné, že si odvezou jednu ze sad medailí. Do finálového zápasu nastoupily dorostenky i s početnou podporou fandících rodičů. „Napětí se postupně zvyšovalo. Zápas jsme museli otáčet a dohrávalo se za stavu 2:2. Poté prodloužení. Kdo dá gól vyhraje. Byly to velké nervy. Rozhodly až nájezdy a vyhrál "hladovější" tým,“ popisuje vítězné finálové utkání, které skončilo 3:2 po samostatných nájezdech v prospěch týmu z Podještědí.

„Byl to zážitek, který si nekoupíš, žádná virtuální realita. A dala nám hlavně motivaci do další práce. Sport je dřina a odříkání, obzvláště na vrcholové úrovni. Na druhou stranu nám ta výhra také něco vzala. Některé hráčky se rozhodly jít snazší cestou. Přestoupily k týmům, které mají blíže k vrcholu. Některé skončily, už toho na ně bylo dost. Ale většina pokračuje. Ty mají velké sportovní srdce a jsme na ně hrdí.“

O jeden z nejvýraznějších úspěchů v historii mužského A týmu FBC Liberec se postaral mužský celek v lednu roku 2019, kdy až ve finálovém utkání v Olomouci podlehl Sokolu Pardubice 3:4. O tom, jak se celý stříbrný úspěch rodil, se rozpovídal hráč utkání Lukáš Veselý.

„Z osobní zkušenosti musím říct, že Pohár nikdy nebyla moje oblíbená soutěž. Protože podle minulých formátů se hrály zápasy buď ví kde a ještě v nejhorších možných termínech. Proto jsem kvitoval novou verzi poháru,“ dodává Veselý.

V sezóně 2018-2019 měl Pohár České pojišťovny novou podobu. Tzv. letní liga byla využita jako příprava na Tipsport Superligu. „K pohárovým zápasům jsme přistupovali jako k dobré přípravě na ligové utkání. Ze začátku jsme neměli nijak velké ambice dotáhnout to až k vítězství.“

„O něco větší motivaci měl náš brankář Vít Vaníček, který každým dnem očekával příchod svého potomka Vojty na svět. Za každou cenu chtěl finále pro něj!“

V dosavadním průběhu narazilo FBC Liberec na Start 98, Florbal Ústí a Florbal Chodov, v osmifinále na regionální celek TJ Turnov. „Vše se zlomilo v zápase proti FbŠ Bohemians Praha.“ Liberečtí porazili svého soupeře 5:2. „V ten moment na nás připadl Tatran Střešovice a už jsme věděli, že pokud to zvládneme, tak nás čeká ve finále soupeř, který je relativně hratelný a vidina výhry celého letošního ročníku Poháru byla na dosah. Zápas s Tatranem nebyla nijak oko lahodící podívaná, nicméně to byl od nás jeden z nejlepších týmových výkonů, které jsem zažil,“ popisuje Lukáš Veselý výhru nad pražským gigantem v poměru 4:3.

„O něco větší motivaci měl náš brankář Vít Vaníček, který každým dnem očekával příchod svého potomka Vojty na svět. Za každou cenu chtěl finále pro něj!“

FBC Liberec se tak mohlo těšit na premiérové finále, které se uskutečnilo 16.1.2019 v daleké Olomouci, které se odehrálo opět v týdnu. „Na samotné finálové utkání jsem se těšil, ale v koutku hlavy mi dumalo, „nemáš rád zápasy v týdnu“, „musíš se plahočit přes celou republiku. Kdo sakra vybral, že se bude hrát v Olomouci?“. Jako každý všední den většina z hráčů vyrazila do svého zaměstnání.

Finálové drama se stříbrným koncem

V 17:00 vypuklo pro Severočechy velké finále. „Ze svých mladších spoluhráčů jsem cítil nervozitu. Ale sám jsem byl poměrně klidný. Celkem brzy jsme získali výhodu přesilové hry, kterou jsme využili. „To je dobré, říkám si v duchu“. Bohužel během krátké chvíle stihly Pardubice kvůli našemu nedůrazu vyrovnat a náhle se dostaly na koně. Když poté přidaly další branku, my jsme se dostali z tempa a pardubičtí byli Ti, kteří diktovali tempo.“

Pardubičtí hráči bleskově dokázali otočit vývoj utkání, a když Zozulák zvyšoval v přesilové hře na 1:4 z pohledu Sokola, vypadalo to s týmem Zdeňka Skružného bledě. „Náhle v nejhroší možný moment přišlo další oslabení, ve kterém jsme bohužel inkasovali čtvrtou branku a nevypadalo to s námi nijak dobře.“ Právě obránce pověstný tvrdou střelou dokázal snížit a finálové utkání zdramatizovat. Po druhé třetině svítilo na ukazateli skóre 2:4. „V šatně proběhlo hecování, že nic není ztracené a vyrazili jsme na ně. Přišlo mi, že Pardubice si řekly, že to ubrání. Ve třetí třetině jsme jasně dominovali, ale na výsledku to nic neměnilo.“

Na rozdíl jediné branky snížil opět hráč s číslem 35. „Šli jsme do přesilové hry. Ťuk, ťuk, kros, střela a mohli jsme se radovat ze snížení na rozdíl jediného gólu.“ „Čas se krátil, došlo na time-out, hra v 6. Tu jsme si krásně připravili, ale místo radosti z vyrovnání, které mohlo přijít, zazněla siréna potřetí a my jsme věděli, že jsme prohráli. Nastalo okamžité zklamání, u některých se objevily slzy,“ vzpomíná na bezprostřední pocity nejlepší hráč utkání.

„Nastalo okamžité zklamání, u některých se objevily slzy.“

„Sedáme do autobusu, kde celou situaci rozebíráme a během několika kilometrů jízdy se dostáváme k tomu, že jsme dosáhli na největší úspěch libereckých mužů. Rozdáváme po autobusu plechovky piva a zapíjíme žal, vlastně připíjíme na úspěch. Následovalo několik hodin pití a zpěvu, ale o tom až někdy příště,“ zakončuje na závěr Lukáš Veselý, který se v libereckém dresu objevuje několik let s železnou pravidelností.

Liberečtí muži tak skončili v Poháru České pojišťovny na stříbrném místě. Po dvou letech, kdy liberecký tým v druhé nejsledovanější soutěži nestartoval, překonal tehdejší semifinálovou účast z roku 2010.

Síň slávy FBC Liberec čítá 13 významných osobností. Mezi členy patří činovníci, trenéři nebo úspěšní hráči a hráčky, kteří svoji aktivní kariéru spojili s klubem FBC Liberec. První členové byli uvedeni v roce 2009. I v roce 2019, při 25. výročí od založení klubu FBC Liberec rozšíříme síň slávy o 3 důležité osoby libereckého florbalu.

Václav Vrána

Tento muž byl v FBC Liberec od samého začátku. Byl jeho velmi důležitou součástí. Bohužel v roce 2013 zemřel.

František Christian

Jeden ze zakládajících členů klubu FBC Liberec, centr tehdejší první formace. V dresu FBC Liberec v základní části v nejvyšší soutěži odehrál takřka 100 utkání.

František Sedlmajer

Další z první generace hráčů FBC Liberec. K florbalu se dostal společně s Tomášem Erbenem, když přestoupili z hokejbalového družstva. V nejvyšší soutěži odehrál dvě sezóny.

Jan Havrda

Známý tahoun FBC Liberec. V Liberci sehrál několik důležitých bitev. Celou svoji aktivní kariéru strávil v dresu FBC Liberec, odehrál celkem 12 ročníků v nejvyšších soutěžích a stále ho můžete vidat v dresu B týmu. V klubu pomáhal i s trénováním mládeže.

Radek Erben

Dlouholetý mecenáš klubu. Je přímo spojen s doposud největšími úspěchy mužů FBC Liberec. Díky němu se mohli uskutečnit příchody hráčů v sezóně 2007-2008.

Radka Vondrová

Radka Vondrová je pětinasobná mistryně ČR s ženským týmem Crazy girls. V aktivní kariéře hrála i za reprezentaci ČR. Dvakrát byla vyhlášena florbalistkou ČR.

Jitka Černá

Její aktivní kariéra skončila v roce 2005-2006 a trvala 11 let. V posledním roce se navíc stala další z řady, která pamatuje všech šest titulů.

Tomáš Erben

Zakladatel, dlouholetý prezident FBC Liberec, trenér mužů i žen, mládeže, později hráč veteránského týmu. Dlouholetý člen VV Čfbu a trenér ženské reprezentace ČR. Bez jeho nasazení a dlouholeté činnosti by FBC Liberec nerozkvetlo do dnešní podoby.

Zdeněk Chyba

Dlouholetý trenér ženského týmu, tvůrce ženských titulů ČR. Později i trenér ženské reprezentace. Současně působil i jako manažer, který dokázal zajistit nadstandardní podmínky pro fungování ženského týmu.

Petra Skružná

Šestinásobná mistryně, účastnice několika MS žen. V dresu FBC Liberec strávila 10 let.

Dana Nesměráková

Jedna z klíčových opor Crazy girls FBC Liberec. Mistryně ČR, reprezentantka ČR. Získala 4 tituly s celkem Crazy girls a vždy se držela na čele kanadského bodování.

Zdeňka Syptáková

Se svou sestrou odehrála v dresu Liberce rovněž 10 úspěšných let. Ve své sbírce má 6 titulů ze zlaté éry trvající nepřetržitě od roku 2001 do roku 2006.

Viktor Kolář

Trenér FBC Liberec, začínal u mládežnických týmů. Následně jako hlavní trenér vedl mužský tým v nejúspěšnější sezóně 2007-2008, kdy se tým umístil na 5. místě tabulky.

Rádi bychom všem poděkovali za příběhy poskytnuté v brožuře mapující bohatou historii významného florbalového klubu FBC Liberec. Klubem FBC Liberec prošlo během 25 let desítky důležitých osobností, kteří se velkou měrou zasloužili o rozvoj klubu.

Společně se můžeme těšit na budoucnost, která florbalový klub v Liberci čeká.